

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 186 /2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

217/2019. (VII.15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2019. március 8-án elektronikus úton, a rendőrségen előterjesztett panaszát a 2019. július 15-én – Dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – M. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2019. március 8-án elektronikus úton terjesztett elő panaszt a rendőrségen, melyet 2019. május 15-én továbbított a Testület részére az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatára. A panasz tárgya a panaszossal szemben 2019. március 7-én foganatosított rendőri intézkedés.

I.

1) A panaszos 2019. március 8-ai meghallgatásáról készült jegyzőkönyv az alábbiakat rögzíti a panasszal kapcsolatban.

2019. március 7-én 2 és 3 óra magasságában K. T. és két másik rendőr (akiknek a nevére a panaszos nem emlékszik) intézkedni ment Ny. településre, a B. utca 6. szám alatti ingatlanra. A panaszos ekkor éppen ott tartózkodott. K. T. (továbbiakban: K.) és a panaszos (a párbeszéd leírásában: P.) között elhangzott beszélgetést a panaszos – állítása szerint – szó szerint idézte, az alábbiak szerint.

---

^{1 1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

K.: Mehetünk egy pillanatra, vagy oda ki, váltani két szót?

P.: Nem.

K.: Csak nem itt mindenki előtt akartam, nem az udvarra befelé akartam menni, hanem magával akartam váltani két szót.

P.: Majd ha nem lesz Önön egyenruha, négyszemközt megbeszélhetjük.

K.: Mi ismerjük egymást régről, csak elfelejtett.

P.: Tudom, K. úr, ismerjük egymást régről.

K.: Tudja, amikor még kicsi volt, kicsi.

P.: De most komolyan.

K.: De most komolyan, azt hogy felejt el, hogy mi ismerjük egymást.

A panaszos kérte, hogy a rendőr vegye bele a jegyzőkönyvbe, hogy a kapitányságvezetővel perben és haragban áll álláspontja szerint. A kapitányságvezető szerint nem várható el a bejelentés tárgyilagos kivizsgálása M. település szerveitől más ügyben is. Az adott kontextust és beszélgetést öt személy hallotta, köztük két kiskorú személy. A panaszos szerint ezt más szerveknek kell kivizsgálnia.

K. T. szolgálatban lévő rendőrként lépett fel, a közhatalom gyakorlójaként, az adott szituációban a panaszosnak fogalma sem volt arról, hogy miért akarta őt félrehívni, és miért akart vele négyszemközt beszélgetni. A panaszos véleménye szerint ez abban a szituációban teljesen „nonszensz” volt, és amennyiben nem a normálistól eltérő szándéka lett volna, nem akarta volna félrehívni. A panaszos végképp nem értette, hogy miért éppen a gyerekkoráról kezdett el beszélgetni vele, ez az adott szituációban teljesen irracionális volt, nem értette, hogy mi az, amit más nem hallhat.

A másik rendőr ezalatt pár lépéssel arrébb tartózkodott és telefonált. A panaszos sérelmezi a rendőrség azon magatartását, miszerint tiltják, illetve nem járulnak hozzá hang- és képfelvétel készítéséhez.

2) A panaszos elektronikus úton is benyújtotta panaszát a rendőrségnek.

2019. március 25-ei beadványában a panaszos röviden összefoglalta a panaszát, mely szerint sérelmezi, hogy a rendőrök magántulajdont sértettek, legális tevékenységet korlátoztak közhatalom gyakorlásával, kijelentették, hogy legális tevékenységet végezni – ha valakinek nem tetszik – nem lehet, illetve legális tevékenységet lehetetlenítettek el, melyek sértették a panaszos érdekeit. Ezen kívül a panaszos álláspontja szerint jogellenesen foglaltak le, szállítottak el és tároltak pirotechnikai anyagot.

3) Következő beadványában a panaszos előadta, hogy K. azt mondta neki, hogy ha zavar valakit a pirotechnikai tevékenység, akkor nem lehet pirotechnikát alkalmazni. A panaszosnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy minél többen használják, ugyanis ő pirotechnikus, és neki az áru eladó. A csendháborítás indokolatlan zajkeltésre vonatkozik, a rendőr pedig azt mondta a panaszosnak, hogy ha zavar valakit, akkor nem lehet. K. a panaszos véleménye szerint elfelejtette, hogy ő jogalkalmazó, nem jogalkotó, nem teheti meg azt, hogy arra hivatkozva, hogy nem tetszik valakinek valami, akkor annak ellenére, hogy jogszabály (173/2011.) kifejezetten

engedi a pirotechnika alkalmazását, ő erőszakszervezet tagjaként, a közhatalmat gyakorolva illet kijelentsen.

A rendőr egy alkalommal azt is kijelentette, hogy mobiltelefonnal rendőrségi épületben nem készíthet hangfelvételt. K. ekkor a 48/2008. ORFK utasításra hivatkozott, azonban a panaszos véleménye szerint szolgálatban lévő rendőrrel készíthet felvételt.

A panaszos elmondta továbbá, hogy az alap ügyben, mikor pirotechnikai termékeket foglalt le K. és T., a panaszos jelezte T.-nek, hogy egy kiló hatóanyagig jogszabály biztosítja, hogy azt magánál tartsa valaki. T. ezt nem vette figyelembe. A M. Rendőrség a panaszos barátja részére azóta sem adta vissza az egy kiló pirotechnikai anyagot, amikor pedig a tűzijátékot elszállították, azokat ömlesztve, nem hézag- és rázkódásmentesen tették, melyről a panaszosnak képfelvétel van. A panaszos véleménye szerint a szállítás szabályait ezzel megsértették. A panaszos állítása szerint mindenkit megbüntetnek, például az élettársát azért, mert ő volt a bejelentő, és azt mondta, hogy petárdát, vagy nem tudja, mit használnak. A panaszos véleménye szerint a rendőrök azt hiszik, hogy ők a „helyi seriff”.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. B. O. 2019. június 4-ei átiratában az alábbiakat rögzítette az intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszos 2019. március 7-én T. D.-vel szemben fogatosított rendőri intézkedés körülményeit sérelmezi, amelyek egyikén ő is jelen volt, és igazoltatás alá vonták. A megjelölt napon 13 óra 25 perckor majd ugyanezen a napon 15 óra 12 perckor történt intézkedés T. D.-vel szemben, a B. u. 6. szám alatt. A 15 óra 12 perckor fogatosított intézkedés során volt jelen a panaszos, ezért a Testület csak ennek az intézkedésnek a körülményeit ismerteti. A helyszínen a panaszos igazoltatásra került, vele szemben egyéb rendőri intézkedést nem fogatosítottak. A lefoglalást elszenvető személy T. D. volt.

Az intézkedés T. K. r. törzsszáslós és K. T. r. főtörzsmester fogatosította. Az intézkedésre azért került sor, mert 14 óra 37 perckor a Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) utasította a H. Kmb. csoport beosztott rendőreit, hogy jelenjenek meg a megadott címen, mivel állampolgári bejelentés érkezett, hogy a megadott helyen pirotechnikai eszközöket dobálnak, valószínűleg petárdákat.

A panaszos igazoltatásán felül egyéb rendőri intézkedést nem fogatosítottak vele szemben, a lefoglalás elszenvetője T. D. volt, akitől nagyobb mennyiségű tűzijáték került lefoglalásra, mivel a jogszabály által megengedett 1 kg töltőtömeget meghaladta az ekkor a helyszínen tárolt tűzijátékok töltőtömeg mennyisége.

Mindezeket követően azonos napon 22 óra 45 perckor újabb rendőri intézkedés történt a címen, mivel 21 óra 38 perckor a TIK utasította N. Rendőrőrs beosztott rendőreit, hogy jelenjenek meg a megadott címen, mivel névtelen állampolgári bejelentés érkezett, hogy a megadott helyen tűzijátékot használnak, illetve petárdákat. G. I. r. száslós és F. I. r. törzsmester a helyszínen a panaszosat intézkedés (igazoltatás) alá vonták, aki közölte, hogy ő használt f2 kategóriájú tűzijátékot, melyek elhasználódását megmutatta a rendőröknek. A panaszos figyelmét ekkor felhívták, hogy bár a megengedett kategóriájú tűzijátékot valóban használhat, azonban a késői órákra való tekintettel mások nyugalma ez zavarhatja, mellyel elköveti a csendháborítás

szabálysértést, ezért őt figyelmeztetésben részesítették. A panaszos a helyszínen közölteket megértette, tudomásul vette.

A rendőröket a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) és (2) bekezdése alapján, hivatkozva a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4.§ (1) és (3) bekezdésére intézkedési kötelezettség terhelte. Az Rtv. 29.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, továbbá a (2) és (3) bekezdés alapján, hivatkozva a Szolgálati Szabályzat 25.§ (1) és (2) bekezdésére igazoltatást fogatosítottak. A Szolgálati Szabályzat 9.§ (2) bekezdése alapján, figyelemmel továbbá a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabálysértési törvény) 100/A alapján figyelmeztetés intézkedést hajtottak végre.

A panaszossal szemben a második intézkedés során, mivel a helyszínen tartózkodott, illetve próbálta az intézkedő rendőröket összezavarni a jogszerűen megkezdett lefoglalás végrehajtásában, a töltőtömeg mennyiségének ott lévő személyek közötti szétosztásával, igazoltatást hajtottak végre. A harmadik intézkedés során figyelmeztetésben részesítették a panaszost csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt, mivel a tűzijátékokat jogszerűen tartotta magánál, de azok késő esti órában történő használata alkalmas volt arra, hogy az ott lakók nyugalma indokolatlanul zavarja.

A második intézkedés során (amelynél már jelen volt a panaszos), a figyelmeztetést – hogy a pirotechnikai eszközt az előírásoknak megfelelően használja, úgy, hogy azzal mások nyugalma indokolatlanul ne zavarja – T. D. irányába intézte a rendőr, nem a panaszos irányába.

Konkrétan a panaszos irányába intézett figyelmeztetés a harmadik intézkedés során hangzott el, mely során felhívták a figyelmét, hogy annak ellenére, hogy engedéllyel tartott és a jogszabály által megengedett tűzijátékot alkalmaz, használata során figyelemmel kell lennie mások nyugalma.

Egy olyan kistelepülésen, mint Ny., 21 óra 38 perckor használt tűzijátékok sorozata és az ezt kísérő hanghatás teljes mértékben alkalmas arra, hogy mások nyugalma megzavarja, továbbá erősíti ezt a tényt, hogy nem volt olyan időszak, amikor a lakosok jobban tolerálják a játékok alkalmazását (például szilveszter, esküvők). A panaszos által használt tűzijátékok saját szórakoztatásra történő, öncélú fellövése hétköznapi este, de még korábbi időpontban is, a rendőrség álláspontja szerint kimeríti a csendháborítás törvényi tényállását. Az intézkedő rendőr helyesen mérte fel az adott szituációt, figyelembe véve minden körülményt (hétköznapi, viszonylag késő este, kis településen) jog- és szakszerűen alkalmazta a figyelmeztetés intézkedést, mely célját elérte, hiszen a későbbiekben a panaszos magatartása miatt nem érkezett bejelentés a hatóság irányába. A rendőrség megjegyezte, hogy a településen élő lakosok, a jegyző és a polgármester is szóban jelezte a helyi körzeti megbízottnak, hogy a késő esti tűzijátékok zavarják a közelben élők nyugalma.

Pirotechnikai termék nem került lefoglalásra a panaszostól, kizárólag T. D.-től. Az állampolgári bejelentést követően T. D. lakásának hálósobájában található szekrény felső két ajtós fiókjában az intézkedés során nagy mennyiségű pirotechnikai termék (tűzijáték) került feltalálásra, melyet a lefoglalást elszenvedő önként bemutatott. A termékek száma és nagysága alapján alaposan feltételezhető volt, hogy azok nettó hatóanyag tartalma meghaladja az egy magánszemély által tárolható 1 kg mennyiséget, így ezen termékek jegyzőkönyvileg megőrzésre átvételre, majd a M. Rendőrkapitányságra kerültek beszállításra. A termékek szemrevételezése és vizsgálata során megállapítható volt, hogy azok nagy része CE jelöléssel és magyar nyelvű használati utasítással, valamint biztonsági tájékoztatóval van ellátva, ezen termékek mindegyike 2-es pirotechnikai

osztályba tartozik. Ezen termékek nettó hatóanyag tartalma közel 6 kilogramm volt. A pirotechnikai termékek között több olyan termék volt feltalálható, mely nem rendelkezett CE jelöléssel, magyar nyelvű használati utasítással és biztonsági tájékoztatóval, így ezek Magyarországon nem kerültek forgalomba hozatalra, így törvényesen nem megvásárolhatóak és tarthatóak.

A 173/2011. Kormányrendelet 103.§ (3) bekezdésében meghatározottak szerint nem kell engedély a 16. életévét betöltött személynek a 2. pirotechnikai osztályba tartozó tűzijáték – petárda kivételével – megvásárolásához, birtoklásához, és ezeket egy időben 1 kilogramm nettó hatóanyag-tartalomig tárolhatja és a használati és kezelési útmutatóban meghatározottak szerint használhatja fel.

A Szabálysértési törvény 75.§-át és 76.§-át alkalmazták a rendőrök, valamint a Szabálysértési törvény végrehajtásával kapcsolatos rendelkezésekről, valamint ahhoz kapcsolódó egyes rendeletek módosításáról szóló 22/2012. (IV.13.) BM rendelet 27.§-át.

Az intézkedés a B. utcán történt, ahol K. T. r. főtörzsőrmester nem adott a panaszosnak olyan jellegű tájékoztatást, hogy a rendőrségi épületben nem készíthet kép- és hangfelvételt. A panaszossal a rendőrség épületében semmilyen jellegű beszélgetésre nem került sor K. T. részéről.

A helyszínen tartózkodó személyek a tűzijátékok töltőtömege tekintetében igyekeztek összebeszélni, ezzel a rendőri intézkedést próbálták megzavarni, illetve a pirotechnikai termékek megőrzésre való átvételét akadályozni, ezért indokolt lett volna a személyek elkülönítése, külön-külön meghallgatása. Az intézkedést fogantató rendőrök megkísérelték az intézkedéstaktikai szempontból ajánlott elkülönítést, melynek a hely adottságai révén (szűk lakás, egybenyíló helyiségek) nem volt lehetőségük. A panaszos vélhetően ezen intézkedéstaktikai instrukciót vélte négszemközti beszélgetésre való felhívásnak.

2) A rendőrség csatolta továbbá az intézkedésről készült jelentéseket, valamint a T. D.-vel szembeni szabálysértési ügy iratait, azonban ezek kiegészítő, a panaszügy szempontjából releváns információt nem tartalmaz, ezért ezek ismertetésétől a Testület eltekint.

3) I. J. r. főhadnagy jelentésében rögzítette, hogy 2019. március 7-én a szolgálatirányító parancsok tájékoztatta, hogy 4 fő megjelent a rendőrkapitányság épületében és rendőri intézkedés elleni panaszt szeretnének tenni, egy aznap Ny. településen lefolytatott intézkedés kapcsán, amit T. D.-vel szemben folytattak le. A kapitányság épületében 18 órát követően fogadta a rendőr a 4 főt, akik elmondták a történeteket. A panaszt tájékoztatta a rendőr, hogy a rendőri intézkedést T. D.-vel szemben fogantatosították, ezért az általa sérelmezett intézkedés (lefoglalás, a termékek elszállítása) ellen nem áll módjában panaszt tenni, erre T. D. jogosult. A rendőr tájékoztatta továbbá a panaszost, hogy amennyiben úgy érzi, hogy bármilyen alapjoga sérült, a Testülethez nyújthat be panaszt, melynek lehetőségéről és módjáról részletesen tájékoztatta, illetve írásos tájékoztatót is adott részére. A hatósági pirotechnikai eszközök elszállítással kapcsolatban felhívta a figyelmét, hogy amennyiben azzal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, azt hivatali munkaidőben a megfelelő szakhatóságnál megteheti, elsősorban az Igazgatásrendészeti Osztálynál. A panaszos a rendőr által elmondottakat vonakodva, de megértette, így felszólította, hogy a rendőrségi objektumba nem léphet be, és megkérte, hogy távozzon, melynek a panaszos eleget is tett.

A további három személlyel folytatott kommunikáció részleteit a Testület nem ismerteti, mivel ezek nem képezik a Testület által vizsgálható panasz részét.

4) A rendőrség csatolta a küldés leírása című dokumentumokat, melyekből kiderül, hogy az intézkedést kiváltó állampolgári bejelentés (14 óra 37 perckor) tartalma szerint a B. u. 6. számnál „pirotechnikai eszközöket” dobálnak, vagy tűzijátékot, vagy petárdákat, talán inkább az utóbbit, mert a durrogó hangon kívül mást nem tapasztal, fényeket nem lát. J. I. (a panaszos élettársa) 2019. március 7-én megjelent, és elmondta, hogy a bejelentést ő tette. Elmondta, hogy ő, a panaszos és T. D. használt fel engedéllyel tartott pirotechnikai eszközöket, amelyek egyike se volt petárda, csak azért használták, hogy oda a rendőrök kimenjenek, és megnézzék, hogy hogyan intézkednek a rendőrök, mikor már ők is ott vannak, mivel véleménye szerint a rendőri intézkedés által a panaszos üzleti érdekei sérültek (korábban, az első intézkedés során a rendőrök felhívták T. D. figyelmét a szabályok betartására a pirotechnikai eszközökkel kapcsolatban).

III.

A Testületnek először azt kellett vizsgálnia, hogy a panasz elemeinek vizsgálatára a hatásköre mennyiben terjed ki.

A panaszos beadványaiban több olyan intézkedést is sérelmezett, amelyeket nem vele szemben, hanem T. D.-vel, valamint a panaszos élettársával szemben foganatosítottak a rendőrök.

A Testület Eljárási Szabályzatának 8. § (1) bekezdése szerint a panasz előterjesztésére jogosult:

- a) az a személy, akinek a rendőri intézkedés vagy mulasztás alapvető jogát érintette (panaszos);
- b) a panaszos képviselője;
- c) cselekvőképtelen panaszos helyett a törvényes képviselője;
- d) korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy cselekvőképességében bármely ügycsoport tekintetében korlátozott nagykorú személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja.

A panaszt a Testület álláspontja szerint ebben a tekintetben nem az arra jogosultak terjesztették elő, ezért ezen panaszelemek vizsgálatát a Testület nem végezheti el.

IV.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszt indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá 2019. március 7-én 15 óra 12 perckor megkezdett intézkedése során.

A rendőri tájékoztatás szerint az intézkedésre azért került sor, mert 14 óra 37 perckor a Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) utasította a H. Kmb. csoport beosztott rendőreit, hogy jelenjenek meg a megadott címen, mivel állampolgári bejelentés érkezett, hogy a megadott helyen pirotechnikai eszközöket dobálnak, valószínűleg petárdákat.

Az Rtv. 1. § (1) bekezdése szerint a rendőrség feladata az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az e törvényben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzése.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Polgári felhasználású robbanóanyaggal és pirotechnikai termékkel kapcsolatos szabálysértés tényállását a Szabálysértési törvény 182.§ (2) bekezdése rögzíti. Eszerint, aki a pirotechnikai termékek előállítására, forgalmára, tárolására, szállítására, felhasználására, megsemmisítésére, birtoklására vonatkozó előírásokat megszegi, szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A rendőri dokumentáció alapján megállapítható, hogy arról érkezett hozzájuk bejelentés, hogy a megjelölt címen valószínűleg petárdákat használnak. Később kiderült, hogy a bejelentést a panaszos élettársa szándékosan tette meg olyan tartalommal, hogy azzal rendőri intézkedést generáljon. A szabálysértés elkövetésének gyanúja tehát felmerült, melyről a rendőrök helyszíni intézkedéssel voltak kötelesek meggyőződni. Mindezekre tekintettel a panaszost egyértelműen megfelelő jogalap birtokában vonták intézkedés alá a rendőrök.

A 2019. március 7-én 15 óra 12 perckor megkezdett rendőri intézkedést a bejelentés nyomán megfelelő jogalap birtokában foganatosították, nem sérült tehát a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ezáltal.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy milyen tájékoztatást adtak a panaszosnak az általa végzett cselekmény kapcsán.

A panaszos állítása szerint a rendőr azt mondta neki, hogy ha zavar valakit a pirotechnikai tevékenység, akkor nem lehet pirotechnikát alkalmazni. A panaszosnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy minél többen használják, ugyanis ő pirotechnikus, és neki az áru eladó. A csendháborítás indokolatlan zajkeltésre vonatkozik, a rendőr pedig azt mondta a panaszosnak, hogy ha zavar valakit, akkor nem lehet.

A rendőri tájékoztatás szerint konkrétan a panaszos irányába intézett figyelmeztetés a harmadik intézkedés (22 óra 45 perckor) során hangzott el, mely során felhívták a figyelmét, hogy annak ellenére, hogy engedéllyel tartott és a jogszabály által megengedett tűzijátékot alkalmaz, használata során figyelemmel kell lennie mások nyugalma. Ezen intézkedés oka az volt, hogy

névtelen állampolgári bejelentés érkezett, mely szerint a megjelölt helyen tűzijátékot használnak, illetve petárdákat. G. I. r. zászlós és F. I. r. törzsőrmester a helyszínen a panaszost intézkedés (igazoltatás) alá vonták, aki közölte, hogy ő használt f2 kategóriájú tűzijátékot, melyek elhasználódását megmutatta a rendőröknek. A panaszos figyelmét ekkor felhívták, hogy bár a megengedett kategóriájú tűzijátékot valóban használhat, azonban a késői órákra való tekintettel mások nyugalma ez zavarhatja, mellyel elköveti a csendháborítás szabálysértést, ezért őt figyelmeztetésben részesítették. A panaszos a helyszínen közölteket megértette, tudomásul vette.

Egy olyan kistelepülésen, mint Ny., 21 óra 38 perckor használt tűzijátékok sorozata és az ezt kísérő hanghatás teljes mértékben alkalmas arra, hogy mások nyugalma megzavarja, továbbá erősíti ezt a tényt, hogy nem volt olyan időszak, amikor a lakosok jobban tolerálják a játékok alkalmazását (például szilveszter, esküvők). A panaszos által használt tűzijátékok saját szórakoztatásra történő, öncélú fellövése hétköznapi este, de még korábbi időpontban is, a rendőrség álláspontja szerint kimeríti a csendháborítás törvényi tényállását. Az intézkedő rendőr helyesen mérte fel az adott szituációt, figyelembe véve minden körülményt (hétköznapi, viszonylag késő este, kis településen) jog- és szakszerűen alkalmazta a figyelmeztetés intézkedést, mely célját elérte, hiszen a későbbiekben a panaszos magatartása miatt nem érkezett bejelentés a hatóság irányába. A rendőrség megjegyezte, hogy a településen élő lakosok, a jegyző és a polgármester is szóban jelezte a helyi körzeti megbízottnak, hogy a késő esti tűzijátékok zavarják a közelben élők nyugalma.

A Szabálysértési törvény 195. § (1) bekezdése szerint, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően ismételt utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés elkövetésére hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület elfogadta a rendőrség érvelését, mely szerint a körülmények alapján megállapítható volt, hogy a zajkeltés indokolatlanul történt, a település jellegére és a késői időpontra való tekintettel. Mindezekre tekintettel indokoltan tájékoztatták a panaszost arról, hogy annak ellenére, hogy jogszzerűen van birtokában a pirotechnikai termék, annak felhasználása az adott körülmények között alkalmas a szabálysértés megvalósítására.

Az intézkedők megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak a csendháborítással kapcsolatban, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

3) A panaszos állítása szerint K. T. r. főtörzsőrmester négy szemközt akart vele beszélni. Mivel szolgálatban lévő rendőrként lépett fel, a közhatalom gyakorlójaként, az adott szituációban a panaszosnak fogalma sem volt arról, hogy miért akarta őt félrehívni, és miért akart vele négy szemközt beszélgetni. A panaszos véleménye szerint ez abban a szituációban teljesen „nonszensz” volt, és amennyiben nem a normálistól eltérő szándéka lett volna, nem akarta volna

félrehívni. A panaszos végképp nem értette, hogy miért éppen a gyerekkoráról kezdett el beszélgetni vele, ez az adott szituációban teljesen irracionális volt, nem értette, hogy mi az, amit más nem hallhat.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a helyszínen tartózkodó személyek a tűzijátékok töltőtömege tekintetében igyekeztek összebeszélni, ezzel a rendőri intézkedést próbálták megzavarni, illetve a pirotechnikai termékek megőrzésre való átvételét akadályozni, ezért indokolt lett volna a személyek elkülönítése, külön-külön meghallgatása. Az intézkedést foganatosító rendőrök megkísérelték az intézkedéstaktikai szempontból ajánlott elkülönítést, melynek a hely adottságai révén (szűk lakás, egybenyíló helyiségek) nem volt lehetőségük. A panaszos vélhetően ezen intézkedéstaktikai instrukciót vélte négy szemközti beszélgetésre való felhívásnak.

A Testület álláspontja szerint indokoltan döntöttek úgy a rendőrök, hogy a helyszínen jelenlévő személyeket elkülönítve hallgatják meg, mivel csak így volt biztosítható az, hogy ne befolyásolják egymást, ezzel egy megfelelő intézkedéstaktikai megoldást alkalmaztak.

Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a rendőrök megkísérelték a helyszínen tartózkodó személyeket egymástól elkülönítve meghallgatni.

4) A Testület vizsgálta, hogy a K. T. r. főtörzsőrmester milyen tájékoztatást adott a panaszosnak azzal kapcsolatban, hogy készíthet-e kép- és hangfelvételt rendőrségi objektumban.

A panaszos állítása szerint a rendőr egy alkalommal azt is kijelentette, hogy mobiltelefonnal rendőrségi épületben nem készíthet hangfelvételt. K. T. ekkor a 48/2008. ORFK utasításra hivatkozott, azonban a panaszos véleménye szerint szolgálatban lévő rendőről készíthet felvételt.

Az intézkedő rendőr elmondta, hogy a panaszossal szembeni intézkedés a B. utcán történt, ahol K. T. r. főtörzsőrmester nem adott a panaszosnak olyan jellegű tájékoztatást, hogy a rendőrségi épületben nem készíthet kép- és hangfelvételt. A panaszossal a rendőrség épületében semmilyen jellegű beszélgetésre nem került sor K. T. részéről.

Az Rtv 20.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. A (3) bekezdés értelmében a rendőr köteles szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti, az intézkedés megkezdése előtt, ha veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – felmutatni.

Ezek a rendelkezések biztosítják azt, hogy a rendőrt intézkedése során – neve, azonosító száma, szolgálati igazolványa illetve azonosító jelvénye alapján - kétséget kizáró módon azonosítani lehessen.

A Testület ehelyütt utal a Kúria 1/2012. BKMPJE számú jogegységi határozatára, melyben megállapításra került, hogy a nyilvános helyen vagy közterületen szolgálati kötelezettséget teljesítő vagy munkát végző személy e tevékenységének ellátása során nem minősül közszereplőnek, ezért a személyt beazonosítható módon, egyediesítetten ábrázoló képmás vagy hangfelvétel nyilvánosságra hozatalához szükséges a hozzájárulása.

Az Alkotmánybíróság az 54/2000.(XII.18.) AB határozatában az alapjog korlátozás körében kifejtette: az állampolgárok jogainak hatékony védelme érdekében szükséges az, hogy az állam nevében közhatalmat gyakorlók személyének azonosítása, a vele szemben intézkedő hivatalos közeg „egyediesítése” az állampolgár által könnyen elvégezhető legyen. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az egyenruhát viselő hivatásos és szerződéses állomány tagjai tevékenységüket nem „arctalan tömegként”, hanem közhatalom gyakorlására felruházott tisztségviselőként végzik, akiknek egyedi azonosíthatósága alapozza meg esetleges személyes felelősségre vonásuk lehetőségét. Az intézkedés alá vont állampolgárnak jogos érdeke az, hogy a hatósági fellépés teljes időtartama alatt tisztában legyen a vele szemben intézkedő személyazonosságával, „egyediségével”.

A közhatalmi tevékenység ellenőrizhetőségéhez, az átláthatóság biztosításához az intézkedő rendőrök képmásának nyilvánosságra hozatala azonban nem szükséges, tevékenységük anélkül is bemutatható. A rendőri munkáról történő tájékoztatás az intézkedést végrehajtó személyek felismerhető, egyedileg beazonosítható képmásának bemutatása nélkül is megvalósítható.

Az intézkedést fogatosító rendőr arcképe tehát nem tekinthető közérdekből nyilvános adatnak, ugyanis az nem tartozik a rendőri szerv feladat- és hatáskörében eljáró személy közfeladatának ellátásával összefüggő egyéb személyes adata körébe.

A képmáshoz és hangfelvételhez való jog a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (továbbiakban: Ptk.) nevesített személyiségi jog. A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges.

A 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (továbbiakban: Info. tv.) 26. § (2) bekezdése szerint közérdekből nyilvános adat a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörében eljáró személy neve, feladatköre, munkaköre, vezetői megbízása, a közfeladat ellátásával összefüggő egyéb személyes adata, valamint azok a személyes adatai, amelyek megismerhetőségét törvény előírja. A közérdekből nyilvános személyes adatok a célhoz kötött adatkezelés elvének tiszteletben tartásával terjeszthetők.

A rendőr, mint közfeladatot ellátó személy Info. tv.-ben felsorolt adatai közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, képmása azonban nem.

A Rendészet és emberi jogok c. folyóirat 2013/3. számában megjelent Féja András írása az „Adatkezelés, adatvédelem összefüggései a panasz eljárásban” címmel. A szerző utal a Legfelsőbb Bíróság BH1985.57. szám alatt közzétett eseti döntésben adott iránymutatásra, miszerint a „hangfelvételnek a bírósági vagy szabálysértési eljárásban bizonyítékként való előterjesztése felhasználásnak - nyilvánosságra hozatalnak – minősül és a felhasználás tényének megállapítása szempontjából közömbös az, hogy a hangfelvétel készítése a személyiségi jog megsértésével vagy ilyen jogsértés nélkül történt. Az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek és a bizonyítás ezt a célt szolgálja. Nem lehet ezért a hangfelvétel felhasználását visszaélésnek tekinteni, ha ez a hangfelvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történik.”

A Testület a fentebb hivatkozott alkotmánybíróági határozat, valamint jogszabályok figyelembe vétele mellett a következő megállapításokat teszi.

A rendőrök feladatuk ellátása során közhatalmat gyakorló személyként járnak el. A közhatalmi tevékenység ellenőrzésének, a rendőri intézkedések jogszerűségének/jogszerűtlenségének megállapításának legkézenfekvőbb módja, – mely kétséget kizáróan bizonyíthatja az intézkedés jogszerűségét – az intézkedésről kép- és/vagy hangfelvétel készítése. A rendőri munkáról készült tájékoztatás azonban az intézkedést végrehajtó személyek felismerhető, egyedileg beazonosítható képmásának bemutatása nélkül is megvalósítható. A Testület álláspontja szerint a rendőri intézkedésről készült olyan felvételek engedély nélküli nyilvánosságra hozatala, melyeken a rendőrök képmása beazonosítható módon szerepel, valóban sértheti a rendőr személyiségi jogát. Nem történik azonban jogsértés akkor, ha az állampolgárok az intézkedésről készült felvételt hivatalos eljárások (polgári-, büntető-, szabálysértési- vagy akár panaszeljárás) során használják fel a jogsértés bizonyítása céljából.

A Testület következetes gyakorlata szerint a panaszos által csatolt hang- vagy videofelvétel, illetve képfelvételek bizonyító erővel rendelkeznek, azokat a Testület a vizsgálata során minden esetben felhasználja. Ahogy a fentebb említett Legfelsőbb Bíróági eseti döntés is kimondta, hivatalos eljárásban a felvételek bizonyítékként történő felhasználása során közömbös, hogy személyiségi jog megsértésével készültek-e. A többről a kevesebbre következtetés elve értelmében, ha a jogsértés bizonyítása céljából felhasználható egy felvétel, annak elkészítése sem tiltható meg.

Jelen esetben a panaszosi és a rendőri álláspont eltér abban a kérdésben, hogy adott-e a panaszos által név szerint megjelölt rendőr bármilyen tájékoztatást a panaszosnak a felvétel kapcsán. A helyzet körülményeit figyelembe véve azonban, arra tekintettel, hogy K. T. r. főtörzsőrmester nem a rendőrség épületének közelében intézkedett a panaszossal szemben, nem életszerű a panaszosi állítás, mely szerint az általa megjelölt rendőr megtiltotta, hogy az objektumban felvételt készítsen.

A panaszos tekintetében a rendőrség épületében történő felvételkészítés akkor merült fel, amikor I. J. r. főhadnagy (aki nem azonos a panaszos által név szerint megjelölt rendőrrel) tájékoztatta őt a panasztételi lehetőségeiről. Ebben az esetben azonban rögzíti a rendőr, hogy közölte a panaszossal, hogy nem tehet panaszt a személyét nem érintő intézkedésekkel kapcsolatban, és erre tekintettel a rendőrség objektumába való belépést számára nem tette lehetővé. Ezáltal a felvételkészítés panaszos által előadott körülményei ebben az esetben sem álltak fent.

A panaszosi és a rendőrségi álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszül, melyből kifolyólag a Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszosnak valóban adott-e olyan tájékoztatást valamelyik rendőr, mely szerint nem készíthet felvételt a rendőrség épületében. A bizonyítékok csekély volta miatt a történetek rekonstruálása nem volt lehetséges, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A Testület megállapította, hogy a 2019. március 7-én 15 óra 12 perckor megkezdett rendőri intézkedést a bejelentés nyomán megfelelő jogalap birtokában fogatosították, nem sérült tehát a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Az intézkedők megfelelő tájékoztatást adtak a panaszosnak a csendháborítással kapcsolatban, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga azáltal, hogy a rendőrök megkísérelték a helyszínen tartózkodó személyeket egymástól elkülönítve meghallgatni. A panaszosi és a rendőrségi álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszül, melyből kifolyólag a Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszosnak valóban adott-e olyan tájékoztatást valamelyik rendőr, mely szerint nem készíthet felvételt a rendőrség épületében. A bizonyítékok csekély volta miatt a történetek rekonstruálása nem volt lehetséges, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. július 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag